

KANCELARIA
Z.I.M. Sp. z o.o. w Mikołowie
WPLYNEŁO DNIA

05. 01. 2016

L.dz. 65 Podpis MM

Mikołów, 4 stycznia 2016 r.

PP
05.01.2015

Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o.
ul. Kolejowa 4
43-190 Mikołów

WNIOSEK

O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY

Na podstawie art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm.), w imieniu własnym wnoszę o ponowne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem decyzji z dnia 10 grudnia 2015 r., odmawiającej udostępnienia informacji publicznej w postaci listy osób zatrudnionych w Zakładzie Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. – dalej „Spółka”.

UZASADNIENIE

W wyniku złożenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej Spółka odmówiła udostępnienia informacji publicznej z powołaniem się na ochronę prywatności. Spółka uznała, iż udostępnienie informacji o wydatkach ponoszonych w związku z zatrudnieniem musi podlegać ochronie. Jednocześnie przedmiotowa decyzja w uzasadnieniu nie zawiera konicznego w takim postępowaniu zważenia dóbr prawa do prywatności o prawa do informacji (publicznej).

W wyroku z dnia WSA z dnia 23 maja 2012 r. (sygn. VIII SA/Wa 159/12) wskazał „*Natomiast uzasadnienie wydane w sprawie rozstrzygnięcia powinno być skonstruowane w sposób umożliwiający realizację ogólnej zasady przekonywania, a sądowi administracyjnemu skontrolowanie prawidłowości toku rozumowania organu wydającego decyzję oraz motywów rozstrzygnięcia*”.

W wyroku z dnia 25 czerwca 2015 r. (sygn. akt IV SA/Po 125/14) WSA dodaje: *W tym miejscu Sąd wskazuje też, że zgodnie z art. 7 i 77 § 1 K.p.a., w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Organy administracji publicznej są obowiązane nadto w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy*”.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, iż Spółka, w której 100 % udziałów posiada gmina, niewątpliwie dysponuje majątkiem publicznym. Co za tym idzie, informacje o kosztach ponoszonych na wynagrodzenia nie podlega ograniczeniu i to niezależnie od formy zatrudnienia – umowy cywilne, czy umowy o pracę.

Stanowisko to potwierdzają sądy administracyjne. W wyroku z dnia 4 lutego 2015 r. dotyczącym co prawda udostępnienia umów cywilnoprawnych, jednakże znajdującym zastosowanie również w przedmiotowej sprawie Naczelny Sąd Administracyjny (sygn. akt I OSK 531/14) zauważył: „*Odnosząc się do kwestii zanonimizowania udostępnionych informacji, Naczelny Sąd Administracyjny pragnie zaznaczyć na wstępie, że – istotnie – w aktualnym i jednolitym orzecznictwie przyjmuje się, że dane o kontrahentach jednostki samorządu terytorialnego, takie jak ich imiona i nazwiska, podlegają udostępnieniu w trybie informacji publicznej – i nie podlegają wyłączeniu z uwagi na prywatność tych osób wskazaną art. 5 ust. 2 u.d.i.p. (zob. wyrok SN z dnia 8 listopada 2012 r. o sygn. akt I CSK 190/12, OSNC 2013, nr 5, poz. 67; wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2014 r., I OSK 213/14, CBOSA). Pogląd ten jest podzielany także przez skład orzekający w niniejszej sprawie jako odpowiadający funkcji instytucji dostępu do informacji publicznej pozwalającej przeciwdziałać takim patologiom życia publicznego jak np. nepotyzm”* (zob. również wyrok WSA z dnia 3 grudnia 2014 r. o sygn. akt II SAB/Wa 545/14).

Zwrócić należy uwagę, iż do wnioskowanych informacji nie można zastosować art. 5 ust. 2 u.d.i.p., bowiem ujawnienie informacji o wynagrodzeniu nie może naruszyć prywatności pracowników.

Przedmiotem wniosku nie było ujawnienie informacji przedsiębiorstwa będącego własnością prywatną. Wniosek dotyczył informacji o działalności osoby prawnej gminy, która wykorzystuje mienie komunalne i wykonuje zadania publiczne. Te względy uzasadniają stwierdzenie, że informacje te znajdują się w zakresie przedmiotowym art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP.

Spółka komunalna stanowi podmiot zobowiązany do udostępniania informacji publicznej, o którym stanowi art. 61 ust. 1 Konstytucji RP i art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p. - por. Wyrok WSA w Szczecinie z 8 sierpnia 2013 r., sygn. akt II SAB/Sz 53/13: *Skład Sądu orzekający w niniejszej sprawie nie dostrzegł żadnych argumentów przemawiających za dokonaniem odmiennej oceny tej kwestii, a zatem przyjął, że skoro z aktu założycielskiego Spółki A. (tekst jednolity na dzień 10 października 2007 r. dostępny w Biuletynie Informacji Publicznej tego podmiotu), spółka ta powstała w wykonaniu uchwały Rady Miasta numer XIV/455/99 z 11 października 1999 r. w sprawie utworzenia Spółki A., a jej jedynym wspólnikiem jest Gmina Miasto (), ponadto, zgodnie z § 3 cyt. aktu, jest spółką powołaną do realizacji celów ważnych dla rozwoju gminy, zgodnie z ustawą z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 z późn. zm.), to jako spółka kapitałowa będąca podmiotem powołanym do prowadzenia gospodarki komunalnej przez jednostkę samorządu terytorialnego i który dysponuje majątkiem publicznym - jest podmiotem, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.*

Nadto podnieść należy, iż charakter spółki komunalnej jest specyficzny tzn. w zasadzie powołana jest do wykonywania zadań gminy, a zatem transparentność jej działania leży w interesie publicznym. Ustawodawca w art. 4 ust. 1 oraz ust. 2 nie wskazał zakresu informacji jaki w przypadku poszczególnych podmiotów należy uznać za informację publiczną. **Ustawodawca wskazał, iż wymienione w tym przepisie podmioty są zobowiązane do udostępniania informacji publicznej.** Jednocześnie wskazują, iż identyczne rozwiązanie przyjął ustrojodawca w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. Każdy przejaw działalności jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym będzie stanowił informację publiczną. Nie ma znaczenia, że realizacja zadania publicznego i gospodarowanie mieniem komunalnym odbywa się w innej formie np. spółki.

Biorąc pod uwagę powyższe, wniosek jest uzasadniony.